

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jellege: Küzdelem az igazságért!

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 8 kor. Negyedévre . . . . . 2 kor.
Égy évre . . . . . 4 . . . . . Egy évre . . . . . 4 . . . . .
Beszerezéssel értékesíteni: naponta 4-6-ig.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.
Helyettes szerkesztő:
KÁLMÁN PÁL.

Beszerezéssel és kiadással.
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ideintézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden kérdéseknél. Növelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Karácsony.

Fogadunk örömmel, fogadunk reménységgel szép karácsony ünnepe! A nap, amelyen Jézus megszületett, minden időközön által az újjászületés, a megújulás napja lesz nekünk és mi szívünk szerint megünnepelni fogjuk azt minden időben. Mert a világot megváltó kereszt vallásának legdrágább, örömdetes emlékezősége a karácsony. Ezen a napon egyezer kilencszáz esztendővel ezelőtt, boldogok valának és örvendenek ők valamennyien, akiket később oly borzasztó szomorúságok érték: a kis Jézus, az ő szent anyja és a többi szereplői a világ legnagyobb drámájának.

A csodás ihlet, mely palotában és kunyhóban egyaránt megszállja az emberek szívét, midőn elmertülnek a jászolban született világ megváltójának emlékében, gyönyörű bizonyossága annak, hogy az emberek egyenlőknek születtek. Az állam, a társadalom az ő intézményeivel falakat és áthidalhatatlannak látszó mélységeket alkotott az emberek közé: de az együttes érzés, melylyel a milliók és milliók szemébe alázattal elragadtatva borulnak le a betlehemi jászol előtt, megegyezik a különbségeket, melyeket az emberek alkotnak egymás között. Gyarló földi dolog a

vagyoni, rang és megkülönböztetés, de isten örökké tartó munkája az egyenlőség. Isten előtt egyenlők vagyunk, csak egymás között vagyunk nagyok és kicsinyek, hatalmasok és gyengék.

A gazdag lenézi a szegényt, a szegény gyűlöli a gazdagot, de amikor eljön a szent karácsony ünnepe, a glória, mely ott ragyog a betlehemi jászol fölött, bele-ragyo-g a szívekbe, eloszlatja a büszkeséget és gyűlöletet és egyik vagyunk a jászolban született megváltó imádságában és a hozzá érzett végtelen szerelemben.

Nyilvánvaló, hogy ebből az egységes érzésből fakadt a tudat, hogy karácsony a szeretet ünnepe. A szeretet, mely mint egy második istenség eszméje tartja át-ölelve és fűzi egymáshoz az emberek összességét, leghatalmasabbán most lobog elő az emberi szenvedelmek kohójából. Miközben fény és ragyogás hirdeti mindenfelé a nyilvánosság előtt a megváltó születését, a szívek mélyeségek rejtekei megnyílnak, hogy befogadják a részvétet és a jótékonyág gyakorlásának szükségességét. A nyomor és szenvedés sötét tanyáit beragyogja az emberszeretet, melyet ő hirdetett, melyért ő halt meg a keresztfán. Akinek módja van rá, jót tesz ma a szegényekkel.

A jótékonyág csodás melegséget

kölcsönöz a vallási ünnepnek. Az istenség magasztos imádságához megragadóan simul hozzá az ember legnemesebb szenvedelmé, a szeretet és e kettő, amely föntartja a világot, együtt párhuzamosan haladnak a nagy uton, mely az emberség boldogulásához vezet . . .

Ó he kár, hogy csak karácsonykor van így! Ha elmúlik a gyönyörű ünnep, széjjel válik a kettőnek útja s másképpen hirdetik a vallást és másképpen az emberszeretet, sőt sokszor van úgy, hogy egyik a másik ellen tör. Az élet küzdő porondján harcz folyik a kettő között, különösen most, amikor az emberszeretet nevében vakító, sőt elvakító fényrel lobogtatják a tudomány fátylóját. Új apótolok keltek fel, akik úgy akarják felépíteni a jövőt, hogy lerombolják a múltat.

Igy aztán utatlan utakon tévelygünk. Kétségeink megerősödnek s lelkünk elbágyad. Homályos köd ül meg az emberség ozélját s mi minduntalan eltévedünk ködben. Nem értjük meg, miért teremtődöttünk, nem vagyunk tisztában a boldogság problémájával, daczára annak, hogy a boldogságról folyó küzdelem csak a sűrű szűnik meg Rossz szenvedélyeink szabadon tör elő, irigykedés, gyűlölet és önzés a rugója nagyon gyakran az ember

A „Nő”.

Ira: TORNAL SÁMUEL.

Manapság mikor az Alma mater falai nemcsak a Bukovai abszkat fogadja be falai közé, hanem a gyöngébb nem is felesaphat! akár pör osztónak akár Kont utódainak akár Aeskulab híveinek engedtesék meg nekem, hogy hozzá szóljak én is néhány észrevétellel a nőkérdéshez. Miután kedves olvasóm átestek ezen a hosszú körmondaton, azt fogják hinni hogy ime: egy ur aki régi nórára ajza föl a lant idegeit. A nóra ugyan régi lesz, de amit mondandó lesz nek, abban az én leszürödött életfilozofiam egy-néhány tételét akarom megösmertetni.

Nőkérdés! mintha az olyan új dolog volna, mintha az Ádám apánk oldalbordájából alkotott nem érdekelte volna minden időben az emberséget! A nőkérdés oly régi, mint amilyen régi az emberség története. Mégis ha ma a szokott-nál többet foglalkoznak vele, oka az, hogy a nő közvetli mindazokat a jogokat amiket a természet eredetileg az erősebbik nemnek szant A természet csak arra szánta volna-e a nőt hogy a család tüzhely csöndjében megvonulva, a jövőendő nemzedék kelte neveléséről és a jelen generáció föntartásáról gondoskodjék? O aki a te-

remtésnek épp olyan jogu részecse mint a férfi, nem maradhat hatra ott sem, ahol az emberség nagy küzdelmeiről van szó.

Tagadhatlan, hogy a női érzetlet ilyen foka imponáló, de most már azt kérdezem én, ki szítsa föl a családi tüzhely lankadó tüzét, ha a férfi is, a nő is, az élet küzdő porondjára áll ki? Ki nevelje azokat a nemzedékeket, melyekbe a legtöbb nemes-érzést az anyaság oltotta belé? A nő, aki az élet nagy feladataiban a férfi osztályosául akar szegődni, kit fog maga helyett a gyermekei gondozójául otthonában hagyni? Igen ám, mondják önk bájos olvasó nőim mi többre is vagyunk, többre és nagyobbra mert érezzük munkabírasunk erejét, tudjuk hogy méltatlanok nem leszünk azokra a feladatokra, melyeknek teljesítése eddig csak a férfi kötelességének tartott.

Csak nemrég olvastam Vádnai Andornak a Tisza mellékéről írt rendkívüli érdekes könyvében ama emlékezetben tartásra érdemes följegyzést, hogy az alföldi munkás ember, legyen bár leg-hitványabb is, feleségét sohasem engedi a napi megélhetésért való munkában részt venni. Az erős gyökerecs magyar faj e jellem vonása tiszteletmet vivja ki az uri osztályal szemben. Az a munkás ember, aki izmainak kemény megfűzetésével kerisi meg a kenyceret, ime a nőt nem viszi belé, nem engedi belé vinni a létért való küzdelmebe.

Összefacsarodó szívvel látom a fővárosi irodák kettőrebben görnyedő gyöngé virágszálakat sorvadni, pusztulni. A hivatalnoknő valami különös melankolikus vonással ül munkája mellett. Soha ide viruló ábrázatait köztük nem lattam, mosoly nem kél ajkukon, a jó kedv villáma nem fénylik szemökben. Olyanok mint az a virág melyet napsütötte üvegághazba plántáltak át. Egy darabig még őrzi színét, frissességét, a nap sugar melegére meg-meg üdül, de gyökerét már ki-kezdte a talaj miázmas festője. Nem, nem erre teremtette őket az Ég. És hány lelkiismeretlen apát ösmerek, aki nyugodt lélekkel hajtja fejét vankosára, mert hisz leányai megkeresik a család szükségletét. A fővárosi ember nagyon hamar megtudja nyugtatóni lelkiismeretét, egy kissé kelletlen ugyan mások előtt, hogy a gyermekei ily intenciói támogatására van utalva; de könnyen tulteszi magát rajta és éli a fővárosi élet megkönnyített napjait.

És könnyen tulteszik magukat azok is akik az olyan szegény teremtséket egy vagy más hatalommal kezökben tartják, akiknek nem okoz lelkiismereti furdallat, hogy tán egész jövőendő életét, annak a szegény leánynak tönkre tették, akit a kísértés száz meg száz ördöge térített le a tisztesség egyenes útjáról. Tan a szavakban rejülő káprázatos ígéretekben vélte sorsát jobbra fordítani az a szegény könnyen hívó lélek; tán megreemtette az a gondolat, hogy az aki töl-

Ek. Atunk egymásnak, hogy használhassunk magunknak.

Csak karácsonykor oszlik el a világ keserősége és sötétsége, szeretjük egymást s jól teszünk, vagy legalább jól akarunk tenni és elpihen az ünnepek harcaza.

Karácsony szelleme, világ megváltása, miért nem maradsz velünk az egész esztendőn keresztül!?

Album Zollnerékről.

II.

A „jóhírnevű” Csalnyer tati*ról leszén ismét szó e helyütt és ez alkalommal bemutatjuk őt, mint olyan alakot, aki, ha kell, a humanizmus, az emberbaráti szeretet gyakorolja, természetesen csak addig, amíg a „rebach”-ról le nem kell mondani. De mi helyt a pénzről, erről a világot mozgató hatalmas eszközről, a kapzsi emberek bálvány istenéről van szó, akkor Csalnyer tati* nál eltűnik a humanizmus, el az emberbaráti szeretet. sutba dobja becsületsszavát. lázas izgalom fogja el, mint a préddára leső fenevadat, szemei vérben forognak és ajka megremegek, mintegy suttogva mondja:

— Pénz, pénz, pénz, a becsület, ez az én éltető elemem, üdvösségem, boldogságom, mindenem!

És minden irtalom, kegyelem, szénelom és lelki furdalás nélkül pörére veldzők teti a kezügyébe kerülő szegény áldozatot — me ilyen az ő humanizmusa:

R. jános-házai szabó-iparos, ki hosszú huszonöt esztendőttől töltött el Jánosházán becsülettel és mindenki által tisztelt és becsült ember volt, ezelőtt mintegy 10 évvel a mostoha üzleti viszonyok miatt fizetésképtelen lett. Meglehető nagy kész ruha raktára volt ez időben. Természetes, hogy a minden rendű és rangú hitelezői siettek

mindenét kéri, családja sorsát irányíthatja: szával ezer és egy ok és alkalom szövődik össze, hogy egész létét megmáltassa annak a gyöngye teremésnek. Mert nagy lelki erő, mindent lebíró energia kell ahhoz, hogy a nő szembe tudjon szállni az ellene agyarkodó aszornyetegekkel.

Mert a nő-emancipáció veszedelmét nem ott látom ahol az egyetlen padára kerül a halgató kiasszony nem is ott ahol pört segít osztani, orvosi gyakorlatra adja magát, vagy a patika fényes asztalai mögé áll; hanem igenis ott ahol szegényebb osztályból szedi jobb sorsa érdemes-áldozatait, igaz hogy ezek a leányok segítenek a szülőnek elviselni az élet gondjait, de közben mialatt a segítés, munkájára vállalkoznak lányáguk zúzi koszorujából lassan lassan lehervadnak a virágok Milyen felség vagy mi, yen anya lesz abból a leányból, aki viruló ifjúságát hivatalok, iradok poshadtt légkörében töltötte el.

Szánalmas értésé válik lelkemben mikor ereket a teremésüket látom. És ilyenkor lelkem minden gyűlöletével ellene fordulok azoknak akik a nő emancipáció elveit mai diadalmukra jutattak. Ha a teremés akkor mikor a nőt létre hozta a jövendőtt megsejtenie volna; azt a bizonyos oldalbortat bizonyára Ádam apánk testében felejtenie volna.

És ezzel a szomorú képpel szemben egy másik tarul fel lelki szemem előtt. Ott látom a nőt, a hitvest és az anyát a családi tűzhely mellett „Schiller”-szavaival élve „Spinnen und Weben”-Latom szeretőn dédelgetni szemcsefvényt: a gyermekeit és mikor a családi gondok elpihentek, kezébe vévén egy-egy hosszasan oktató vagy kellemesen szórakoztató könyvet. Szívében csendes szelid érzések; lelkében a teljesített és teljesítendő kötelességek büszke tudatával: látom ezt a nőt is, főmagasztalos alakja előttém, és hiszek és bízom a jövendő megváltó aszornyában!

a nála található ingóságokat stb. lefoglalní s magukat követelésük erejéig biztosítani. A foglalás után természetesen árverés következék; ki lett tüve az árverés R. vagyó nára is. Ekkor R., hogy valamiképp megmentsen a maga és nagyszámú családja számára valamit. elment a „jóhírnevű” Csalnyer tati*hoz és megkérte, hogy az árverésen vegyen vissza mindent az ő számára, ő tisztességes hasznót ad pénzére és időnkint az ő szükségéhez mérten azonban mindeukor kellő biztosíték melött. adjon ki neki eladás végett az általa megveendő kész ruhákból. Csalnyer tatinak felhagyogtak a szemei a szegény szabó ajánlatára s miután tudta, hogy jó „rebach”-ra van kiadás, belement az üzletbe, felcsapott a szegény tönkre ment szabóval s becsületsszavát adta neki, hogy az árverésen ő megvesz mindent a számára s részletekbe tőle visszaveheti. A vén piócza ember biztató szavai után, örömtől repeső arczal sietett haza övéihez a szegény szabó s megnyugtatta aggódo családját, hogy az öreg Csalnyer majd segíteni fog válságos helyzetükön. Bijött az árverés napja. Estati adott szavához híven megjelent az árverésen s egyéb árverelők hiányában megvette R. összes ingóságát. A megvett kész ruhaneműt nyomban saját „nemesei curiájára” szállíttatta. Az árverés után rövid időre jött a jánosházai őszi vásár, ekkor R. elment az öreg Csalnyerhoz s kérte, hogy a vásárra adjon ki neki árukat és állítson az ő részéről egy embert a sátorba, aki a pénzt beszedi s így a hasznon majd megosztokodnak a megbeszélte módszerint.

Ekkor az öreg piócza azután színt vallott. kijelentette R. nek, hogy nem ad vissza semmit neki, ő eladja a már kész-térfruhákat egy mennyiségben. Eképzeltető minő hatással volt a szegény szabóra a vén Csalnyernek ez a zord, sziveten kijelentése. Ő tőle várta a segítséget, vagyona romjainak a megmentését — és ez az emberi borbujt torzalkal segítség helyett a nyomorba taszította nagyszámú családjával együtt R., Csalnyernek eme sziveten eljárása miatt a legnagyobb nyomorba jutott és kénytelen volt Jánosházáról eltávozni. Ma a fővárosban lakik R., hol a sorsa jobbra fordult s hangyászorgalommal annyira vitte, hogy jánosházai adósságait még ma is onnét törleszteti a jánosházai takarékpénztárnál.

Hogy ebben a szegény tönkre jutott szabóban sokkal több a becsületesség, mint Csalnyer tatiában, az bizonyos, mert ha nem volna több akkor nem fizetné még ma is váltó adósságát a jánosházai takarékpénztárban tehetőségéhez mérten, hanem egyszerűen kezesei nyakába hagyta volna. Ilyen és ehhez hasonló számtalan szivességket szokott tenni Csalnyer tati* a hozzá segítségért forduló megszorult szegény embereknek. C-odá ható-e tehát, ha a jánosházai „piócza” egy nagy vidék réme, ily piszkos územek mellett rohamosan meggazdagodott? Ilyen „jóhírnevű” van Csalnyer tati*ak, válják egészségé!

Hogy az általa gründolt „nasi-vasi” banknál is hasonló piszkos eljárást folytat a Csalnyer tati, magától érteődök. Ebből is bemutatunk egyet az alábbi sorokban izklitőül.

Ime az ő eljárása;

B. I. bobai földes gazda nemrég teljesen tönkre jutott. Árverezték mindenét. A földet ki vette volna meg más, ha nem a „Csalnyer és Piócza”-firma. Volt azonban B. I. nek a Csalnyer tati igazgatósága alatt működő „nasi-vasi” banknál is néhány váltója, melyen N. Gy. szintén bobai lakó jómódú földes gazda volt a jótálló. Mikor B. J. tönkre ment, a „nasi-vasi” bank igazgatósága felhívta N. Gy. jótállót, hogy B. I. lejáró váltóit készpénzzel fedezze, mert tovább nem hosszabbítják meg. N. Gy. ki

is váltott néhány váltót, melyen ő volt a jótálló és mikor a váltók kiváltásá végett Csalnyer tatinál, mint a „nasi-vasi” bank igazgatójánál jelentkezett, kijelentette N. Gy., hogy mindazon váltókat, melyen B. I. nek ő, t. i. N. Gy. a jótállója, mind ki váltja, csak adják e ő. Ekkor Csalnyer tati kiadta őket, mint utolsó B. I. féle váltókat.

N. Gy. már belenyugodott, hogy nincs több érdekeltsége B. I. miatt a „nasi-vasi” banknál, mikor röviddel az eset után újból felhívta Csalnyer tati, hogy van még egy 270 frtos B. I. féle váltó, azt is váltsa ki, mert lejárt. N. Gy. ekkor megbotta a „Jánosházai Takarékpénztár”-t, hogy e váltót fizesse ki és terhelje őt meg ez összeggel. A Jánosházai Takarékpénztár eleget tett N. Gy. megbízásának, elküldötte Csalnyer tatinak a pénzt, ennek ellenében kérte a lejárt váltót. Csalnyerék bankjától azt az izenetet kapták egy nyugta mellett, hogy a váltó nincs a pénztárba, vislezzámitolás alatt van, amint megjön majd kézbesítik. Hetek hónapok multak el, míg végre a „nasi-vasi” bank a kérdéses váltót vissza adta. De mily nagy volt N. Gy. meglepetése, mikor a 270 frtos váltón nem volt az ő neve aláírva. Nyomban elment Csalnyer tatihoz visszakerüni pénzt, de Csalnyer tati raffinált hunczutériájával mondta N. Gy. nek, hogy náluk kijelentette, miszerint minden B. I. féle váltót kivált. N. Gy. hazugságnak mondta Csalnyer ez állítását, mert ő csak azokat a váltókat értette — és így is mondta — hogy kiváltja, melyen B. I. nek ő-a keze. De Csalnyer nem engedett. Pórr ekerült a dolog, Csalnyer tati állított tanut és ez alapon N. Gy. elvesztette a pert az első bíróságnál. A koozka azonban forduló ponton van s mint halljuk, Csalnyerék ellen fog a puska vissza felé, elslüni ez ügyben.

Már most mondja még valaki, hogy Csalnyer tati nem elég élelmes ember? És akad e oly kötni való bolond, aki elhagyja Csalnyerék amaz állítását, hogy N. Gy. még azon B. I. féle váltók kiváltására is vállalkozott önként, csupa jószántából, melyeken ő nem is volt érdekelve. No hát ilyen alig akad. De a bíróság kénytelen volt elhinni, mert hát tanu van erre Csalnyerék bőséges tárházában.

Kérdjük mindezek után, ki az ellenörzője ott a „nasi-vasi” banknál Csalnyer tatinak? Senki! De hisz minek is? Ő a mindenható igazgató és így azt teszi, ami neki tetszik. Az itt leirt két esetből is megítélheti bárki is Csalnyer tati tisztességét. Ezt karácsonyi ajándéknak szántuk a „jóhírnevű” Csalnyer firmának. Azt hisszük elég neki egyelőre. Az új évi évi üdvözlétre már szintén gondoskodvan iván számára. Ez lesz a legkeserűbb lapdcánk, mit a legnagyobb örömmel fogunk neki új évi ajándék gyánant beadni. Tehát kis türelmet kérünk addig Csalnyer tati!

A viszont látásra!

Huss Gyula.

HIREK

— Hátraékos helybeli előfizetőinket tisztelettel kérjük lapunk kihirdőjénél nyugtáik beváltására. Ugyszintén kérjük vidéki hátralékos előfizetőinket is hátralékaik mielőbbi beküldésére. Az év is végére járván, azt hisszük igen itt az ideje a hátralékok kiegyenlítésére.

A kiadóhivatal.

— Olvasóinknak, lapunk barátainak, munkatársainknak és jó ismerőseinknek boldog ünnepeket kívánunk.

— Helyettesítés. A karácsonyi ünnepek alatt távollévő szerkesztőnkét ifj. Deutschauer Ignác bölcsészett hallgató, lapunk beismunkatárs helyettesíti.

— **Zsoldos Irma** † Fiala, viruló idejében ragadta el közlünk a halál, szépségének teljében feküdt kiterítve, a hideg, szomorú ravatalon, mint zokogva, sajgó szívvel állottak körül megőrt, egy szülői, testvérei, rokoni és nagy számú tisztelői. Zsoldos Irmat mindnyájan szeretve tiszteltük. A jánosházaiak raiongtak a szép és kötelességtudó tanítónőért: s most mindennek véget vetett az enyészlet hatalmas ura, a halál. 17-én helyezték örök nyugalomra Jánosházán örösi részvét mellett; sok koszoru borította a koporsót, melyek elhervadhatnak, de emléket kegyeletben tartják. Mint olyanét, kiket erényes és munkás életét követésre méltónak tudjuk. Kévsz időt, csak 20 évet élt. Legyen neki könnyű a föld!

— **Gyűlés.** A kis-czellii polgári-olyasokör f. hó 16-án vasztmányi ürest tartott, melyen elhatározták, hogy Szilveszter estélyén társasvácsorát rendeznek, melynél egy teríték ára 3 korona. 1901 február 2-án a kör javára táncmulatságot rendeznek; balbizottsági tagok lettek: Fabián Dezső elnök, Simon Sándor, Feuerstein Mór, Mizeri Sándor, Grót Károly, Eder János, Deutschbauer Károly és Klaff Gyula.

— **Körválasztás.** A ságon tartott körválasztáshoz, mint mindig, úgy az idén is fényes társaság gyűlt egybe. Tértékre került 124 darab nyul és 18 drb fogoly. A társaság egy része más nap Dabronyban tartott hajóválasztást, mely alkalommal szarvasok özek, nyulak és szalonkák látásában gyönyörködtek.

— **Házasság.** Spiegler Zsigmond kis-czellii kereskedő ma, 23-án vezeti a tarhoz. Sarvárott a kedves és szeretetre méltó Sulzbeck Herminát, Sulzbeck Sámuel sarvári jövevény kereskedő leányát. Fellegtelen boldogság kir. Amor legyen folyton volni!

— **Csalányer „táti” portréjához.** A legnagyobb sajnálatunkra az idég még nem juthatunk hozzá, így a karácsonyi, jelen számunkhoz ígért életrajzi megjelenése is elmarad. A napokban lapunk egy barátja járt Jánosházán, ki ügyes arczkép rajzoló s megakarta örökíteni a hirhedi „táti” arczátját számunkra, de a „táti” alighanem neazét vette terünknek, mert mostanában ha az utczán megy, behuza a fejét erősen a kabátja gallérija közé, akár a teknős béka s így lehetetlen képezni róla. Reméljük azonban, hogy azért rövid idő múlva birtokába jutunk a „táti” portréjának.

— **Kaland a vasuton.** Zoltán szinigazgató társulata Zala-Egerszegről Kis-Czellebe jövet érdekes és kellemetlen kalandon ment keresztül. Az eset — színeszinek előadása alapján — a következőképp történt: A színeszék mind egy szakaszban voltak, mely velük egészen megélt Turján a még meg sem állott vonatra fel akart szállani Löwinger Ignác Jánosházai kereskedő, de a katalauz — egyrészt azért, mert a vonat még menő felében volt, másrészt azért, mert a kupé tele volt, — a felszállást nem engedte meg. Löwinger azonban, mikor a vonat már megállt, mégis a jelzett kocsiba szállott cím szavakkal:

— Talán striczik, ez csirkefogók miatt nem szabad ide-bejönni? Az ilyen csavargók miatt, akik más kenyérért eszik?

A válasznak a színeszék sem maradtak adósok, míg végre a szót tett követte, mely a Löwinger arczán elcsattanó pofonok képében latott napvilágot. Zoltán igazgató a kellemetlen esetről jelentést tett a kis-czellii alomasfonoknál. — Véleményt ez idő szerint még nem mondunk, mert — ismétljük — a fenti tényállás csak egy oldala és színeszinek előadása alapján készült. Bevárjuk tehát, míg Löwinger Ignác nekünk a maga, melynek lapunkban hely adni, természetesen, kötelességünknek fogjuk ismerni. Addig pedig mindennemű itéletet felfüggesztünk.

— **Karácsonyra.** A küszöbön levő ünnepek alkalmából felmerül a kérdés: hol vásároljunk be karácsonpra? Kis-Czell közönségéhez volna pár szavunk ez alkalommal. Tekintsék kereskedőink és iparosaink helyzetét, kik minden lehetőséget elkövetnek, hogy az igényeket kielégítsék, és vásárolják be szükségleteiket itt helyben. Ne vigyük azt a pár krajczárt Papára, Szombathelyre s más helyekre, hanem hagyjuk a kis-czellii kereskedőknél és iparosoknál, mert csakis úgy fejlődhet városunk ipara és kereskedelme, ha párt-

fogoljuk. Most van legjobb alkalom erre, midőn nem szükségletet, hanem ajándékot veszünk.

— **Elhalasztott ülés.** A marczalvölgyi vizitársulatnak 19-ére összehívott ülése, közbejött akadályok miatt, bizonyítan időre elhalasztottat.

— **A takarékpénztár kasszája.** Mikor tavaly május 19-én a bukott kis-czellii takarékpénztár Wertheim-székényét el akarták innen szállítani, egy kis baj történt, mert a kassza visszacsétt és Németi Janost a laban, Benesik Istvánt pedig a fején és mellén sérlette meg súlyosan. Ezért aztán a szombathelyi kir. törvényszék Eisinger József sarvári fuvarost venta felelősségre s a tárgyalás után őt a btkv. 310. §-ba ütköző súlyos testisértés vétségében büntöské mondta ki s 80 kor. f6 és 20 kor. mellékbüntetésre ítélte, azonkívül Benesiknek 300, Németinek 150 kor. kártérítést kötelek fizetni. Az ügyész felebbezett.

— **Színház.** Zoltán Gyula szintársulata szombaton kezdte meg előadásainak sorozatát a „Mozgó fényképek” cz. bohózáttal; legközelebb „Sardi haz” cz. színmű és Géczy István legújabb híres népsziműve. „Ami az erdő meséi”, adatik. Egyelőre nem referálhatunk semmiről, annyit azonban konstatálhatunk, hogy Zoltán igazgató nagy társulattal, szép előkészületekkel, felszereléssel a legújabb és legjobb darabokkal vonult be városunkba, hogy — ígérte szerint — néhány élvezetes estét nyújtson a kis-czellii közönségnek. Reméljük, hogy közönségünk tömeges látogatásával buzdítani fogja derék színészcinket.

— **Aki nót ül.** Lapunk más helyén megemlékeztünk a Löwinger Ignác és színeszinek között lefolyt incidensről. Most ezt azzal egészítjük ki, hogy Teresz Gyizella színesznő feljelentést tett Löwinger ellen a kis-czellii kir. büntető járásbírósnál, mert ez őt minden ok nélkül öklével úgy főbe vágta, hogy az ütés helyén daganat támadt.

— **Halálos s urás.** F. hó 16-án egy magyarországi embert kísért be a csendőrség a helybeli kir. bíróság lohnába, mert gyilkossággal volt vádolva. A megindult nyomozás során a vizsgálóbíró is letartoztatott egyot, mert ellene is súlyos gyanukok merültek fel. A szerencsétlen eset részletei a következők: Együtt mulattak f. hó 15-én Mógor Sándor, Erdélyi István, Farkas Ferenc és még többen Háczy Sándor magyarországi lakos hazában. Palinkázás közben valami felett összeveszték, míg nem tetteskedésre került a dolog és Mógor Sándor Erdélyi Istvánal egyetemben Farkas Ferencen 17 szurást tettek. A szerencsétlen ember még az nap meghalt, a gyilkosok pedig a börtönben gondolkoznak tettük felett.

— **Veszett eb garázdálkodása.** Csitos János nagy-köcski kovács 3 éves fehér szőrű veszett pumi kutyája Hajdu Horváth János 4 éves kis leányának a cipőjét átharapta. Szerencsére a lábón kis kék nyomon kívül semmi sem látszik. Azon kívül megmaradt Payer István, Weltner József Hölper József és Berecz Ferenc kutyáit is. Ezen kutyákat lebunkózták, a főbbire pedig elrendelték a 40 napi zárlatot.

— **„Magyar Szó” előfizetési felhívása.** A „Magyar Szó” újévkor lép második évfolyamába. Tizenegy hónapos élete beigazolta, hogy a haza ellenségeinek a „Magyar Szó” a legveszedelmesebb ellensége. Minden társadalmi, politikai és művészeti kérdésben a „Magyar Szó” foglal állást. Csak is a „Magyar Szó” lehetett független minden irányban, mert függetlenségét nemcsak programjába vette, hanem meg is valósította. A „Magyar Szó” semmiféle politikai pártnak, semmiféle társadalmi érdekcsoportnak nem áll szolgálatában. E teljes függetlenség biztosította a „Magyar Szó”-nak azt a nagy hatást, melyet a közéletre gyakorolt. A „Magyar Szó”-ról úgy beszélnek, úgy fogják fel, mint az egyetlen ellenzék újságot, melynek van bátorsága mindent megmondani, mit a közjó javára szükségesnek talált megmondani. A „Magyar Szó” az egyetlen újság, mely semmit el nem hallgat, semmit el nem tussol, melynek szókimondását csupán az irodalmi józlessz szabályozza. Tárca- és hírvivata máris a legjobbak közé tartozik az egész magyar zsurnalistikában s maga a lap életünkben van szervezve, mint minden más újság. Mindezekért a legmégjobb ajánlatjuk olvasóinknak, hogy fizessek elő a „Magyar

Szó”-ra. Az előfizetési árak a következők: Egész évre 28 kor., félévre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy hónapra 2 kor. 40 fl.

— **A szemárbóhögés gyógyítása.** Az Ugoesa cz. lapban Bocskay Sámuel ev. ref. lelkész házi szert ajánl a szemárbóhögés elmulasztására. A receptet, melyet hir szerint már többször sikerrel alkalmaztak, így szól: „Vegyünk 20 filléért nalfaltint a gyógyszertárban és lefelkés előtt a szemek felét tegyük paráztűzre. Így a szobri megteelik füsttel s a maradványt kiönthetjük. Ebben a füstben maradjon a beteg és gondozója. Előő éjjel már felényit sem fog köhögni a beteg s ez a köhögés sem oly kínzó már. Sok esetben ez az egyszeri füstölés elegendő. Ha még köhögne a gyermek, a második estén ismételni kell a füstölést. Nem volt még eset rá, hogy harmadszor is szükség lett volna a füstölésre, mert a gyermek kigyógyul a bajból. Különb ezt a szert néhány évvel ezelőt dr. Özevgyi Ferenc orvos rendite a lelkész cselédjének. Ha a szer csakugyan bevaló, kéréségtelenül sok családnál fogadnák halával ezt a receptet. Mindenesetre ajánljuk olvasóinknak alkalomadtán e szert kipróbálni és ha csakugyan használ, kérjük lapunkat erről értesíteni, hogy mi olvasóinkat informálhassuk.

— **Uri tempó.** Ily cím alatt mult számunkban egy hir jelent meg, melynek folytán H. S. ur nálunk megjelent és kijelentette, hogy a dolog nem úgy történt, mint ahogy bennünket informáltak. Mután mindez előtünk okmányokkal lett igazolva, kötelességünknek tartjuk téves információink alapuló mult cikkeknek a fentiek szerint helyreigazítani.

— **A „Kemenes” szállodában meleg és hideg kádfürdő áll naponkint a közönség rendelkezésére.**

Szerkesztői üzenetek.

X. Y. Kis-Czell. Ama kérdéses itéletet tudjuk s tudjuk mar azelőtt, mielőtt ön felsős szerkesztőnköz levélét intézte. A szives értesítés az figyelmet köszöni telőls szerkesztőnk, ama ki-visszajutás azonban, hogy most mi teljes gőzerővel rohanjunk ki az illető ellen, sajnáljuk — de nem teljesíthetjük. A gyümölcsös szakszerkesztőnk latszó gyümölcs sem mindig teljesen érett, annak a megérésére is vanni kell, úgy ez ügyben is még várakozásnak van helye. Tessék a dolgot csak rákenni bizni, eludjuk mi a nótát fujni ha kell, minden nógatás nélkül is.

Jánosháza. A lapban felsős szerkesztőnk tudta, beleegyezése és jóváhagyása nélkül semmi sem lehet meg. Kivételt képez, ha ő távol van, ekkor a felelősök a helyettes szerkesztőre hárul. Így magától értetődik, hogy a lapban minden megjelenik (természetesen közérdek szempontjából) mit a felsős szerkesztő jónak lát. Üdvözlét!

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém Kis-Czell és vidéke n. éj közönségének szives tudomására hozni, hogy

Fűszer és vögyeskereskedőnomet

Kis-Czellben (főter. Pick-féle ház) a mai kor igényeinek megfelelőleg rendeztem be és december 18-án megnyitottam.

Bátor vagyok üzletemet a mélyen tisztelt közönség szives figyelmébe ajánlani, egyszersmind megemlíteni, hogy több évi prakszissom elég garancia leendő arra nézve, hogy vevőimét mindenkor a legjobb áruval ellássam és szolid, pontos kiszolgálásban részesítek.

Szives pártfogásért eszedezik

hazafias tisztelettel

Nómoth Emil.

A MAGYAR SZÓ

Vezércikkkel a legjelesebbek. Egyéb cikkei a politika és társadalmi élet napi jelenségeivel foglalkoznak. Hírvivata a legjobb és legtekélyesebb. Külföldi rovata a nagy világ eseményeivel szamol be. Tárcaí és regényi a legjobb írók művei.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV. Sarkantyus utca 3. szám. Előfizetési árak: negyedévre 7 k., egy évre 240 k. Mutatványsszámot egy hétig küldünk.

az egyetlen, minden részben független, szókimondó fővárosi napilap.

Szerkesztői PÁLYI EDE.

